

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoKR/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121207944
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břoušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1121207944.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Břouškovvej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Paulíny Pacherovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX D., štátny občan SR, zast. Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, proti žalovanému: Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 868 856, zast.: AG LEGAL s.r.o., Plynárenská 7/A (predtým: Landererova 8), 821 09 Bratislava, IČO: 50 326 511, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o späťvzatí žaloby, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave späťvzatie žaloby p r i p ú š ť a .
- II. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 36Cbi/44/2021-7780 zo dňa 13. decembra 2022 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .
- III. Žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom vydaným pod č. k. 36Cbi/44/2021-7780 zo dňa 13.12.2022 súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.
2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 14.07.2021 domáhal vydania rozsudku, ktorým súd určí, že pohľadávka žalobcu v celkovej prihlásenej výške 13.630,76 eur z titulu vlastníctva splatných dlhopisov Arca Capital Slovakia 2020 ISIN E. emitovaných žalovaným, zapísaná v zozname pohľadávok žalovaného vedeným správcom pod por. č. 4240, prihlásená prihláškou pohľadávky zo dňa 27.04.2021 v reštrukturalizačnom konaní žalovaného, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4R 1/2021, je zabezpečená záložným právom zriadeným uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.02.2021, č. k. 6CoCsp/35/2020-918 k nehnuteľnostiam, obchodným podielom žalovaného a akciám žalovaného bližšie špecifikovaných v petite žaloby. Predmetný návrh odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.04.2021, sp. zn. 4R 1/2021, bola povolená reštrukturalizácia dlžníka Arca Capital Slovakia, a.s., IČO: 35 868 856. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 68/2021 zo dňa 12.04.2021 pod položkou K016375. Žalobca podal žalobu v zákonnej lehote na podanie žaloby. Žalobca si prihláškou pohľadávok uplatnil v reštrukturalizácii dlžníka zabezpečené pohľadávky na základe titulu popísaného v prihláške pohľadávky.
3. Súd prvej inštancie vykonal v predmetnej veci dokazovanie predloženými listinnými dokladmi a uviedol, že dňa 27.04.2021 si žalobca prihlásil v rámci reštrukturalizačného konania prihláškou pohľadávku vo výške 13.630,76 eur s odôvodnením, že veriteľ ako komitent uzavrel s komisionárom Arca Brokerage House o.c.p., a.s., IČO: 25 871 211, Rámcovú komisionársku zmluvu o obstaraní kúpy alebo predaja finančných nástrojov DLHOPISY Arca Capital Slovakia 2020 ISIN E. - dlhopisu

vydaného emitentom Arca Capital Slovakia, a.s., ktoré dlhopisy boli vydané podľa slovenského práva v zaknihovanej podobe vo forme na doručiteľa. Menovitá hodnota každého dlhopisu je 3.000,- eur. Emisný kurz bol stanovený na 100 % menovitej hodnoty dlhopisu. Celkový objem emisie bol 25.500.000,- eur. Dátum vydania dlhopisov je 12.08.2015. Dlhopisy sú úročené pevnou úrokovou sadzbou 7 % p.a., pričom tieto výnosy z dlhopisu sú vyplácané ročne, vždy k 12. augustu príslušného roka, pričom prvá výplata výnosu z dlhopisu bola splatná dňa 12.08.2016. Posledná výplata výnosu z dlhopisu bola splatná dňa 12.08.2020. Na základe uvedeného komisionár zabezpečil vo vlastnom mene a na účet veriteľa a podľa pokynov veriteľa kúpu cenného papiera ISIN E. - dlhopisu v počte kusov zodpovedajúcich násobku menovitej hodnoty dlhopisu uplatnenej v istine pohľadávky. Právnym dôvodom vzniku uplatňovanej pohľadávky je vlastníctvo splatného dlhopisu, s ktorým je spojené právo veriteľa požadovať od dlžníka splatenie menovitej hodnoty dlhopisu (istiny), ktorý mal byť vyplatený ku dňu 12.08.2020.

4. Dňa 12.06.2021 správca poprel pohľadávku v celom rozsahu čo do zabezpečovacieho práva a poradia zabezpečovacieho práva. Správca v popretí uviedol, že začatie reštrukturalizačného konania vo všeobecnosti zakladá tzv. „stand still“ režim vo vzťahu k existujúcim záväzkom dlžníka, kedy sa fixuje právny stav pohľadávok, ktoré sa uplatňujú v reštrukturalizácii prihláškou, a to jednak čo do ich výšky, ako aj čo do ich zabezpečenia. Na základe uvedeného mal správca za to, že v reštrukturalizácii sa za zabezpečené pohľadávky považujú iba tie pohľadávky, ktorých zabezpečenie vzniklo pred okamihom začatia reštrukturalizačného konania, pričom každé z uplatnených záložných práv veriteľa bolo registrované v príslušnej evidencii, a teda v zmysle § 151e Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vzniklo až po začatí reštrukturalizačného konania, t. j. po dni 02.03.2021, a preto sa na veriteľom uplatnené záložné práva neprihliada. Záložné práva zriadené zabezpečovacím opatrením sú tzv. procesnými záložnými právami, ktoré nevyvolávajú právne účinky v konaniach podľa Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, t. j. nie sú hmotnoprávnymi záložnými právami predpokladanými uvedeným zákonom. V zmysle vyššie uvedeného mal správca za to, že záložné právo zriadené zabezpečovacím opatrením je výlučne procesným zabezpečovacím prostriedkom obdobným exekučnému záložnému právu.

5. Ďalej súd uviedol, že na Okresnom súde Bratislava V prebiehajúce súdne konanie vedené pod sp. zn. 14Csp/144/2020, v ktorom sa žalobca domáhal zaplata pohľadávky žalobcu voči žalovanému, bližšie špecifikovanej v žalobe, s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, je ex lege zastavené. Návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia bol vylúčený na samostatné konanie pod sp. zn. 14Csp/161/2020. V predmetnom konaní súd prvej inštancie zamietol návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Následne Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 22.02.2021, sp. zn. 6CoCsp/35/2020, zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a nariadil zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam, akciám a obchodným podielom vo vlastníctve žalovaného, špecifikovanými v podanom návrhu, a to za účelom zabezpečenia peňažných pohľadávok uplatnených voči žalovanému v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14Csp/144/2020.

6. V ďalšom súd poukázal na ust. § 132 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 191 ods. 1 CSP, § 215 ods. 1 a 2 CSP, ako aj na ust. § 217 ods. 1, § 218 ods. 1, § 343 ods. 1 a § 335 ods. 1 CSP.

7. Ďalej súd poukázal na ust. § 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom od 01.03.2021 (ďalej ako „ZKR“), na ust. § 119 ods. 1 cit. zákona, § 120 ods. 1 a 2, ako aj na ust. § 121, § 122 ods. 1, § 124 ods. 2 a 4 cit. zákona.

8. Súd poukázal aj na ust. § 114 ods. 1 a 4 ZKR, § 118 ods. 1, ods. 3, ods. 4 ZKR.

9. Súd prvej inštancie uzavrel, že sporným v konaní nie je zabezpečovacie záložné právo k majetkovým aktívam žalovaného, lebo toto bolo zriadené zabezpečovacím opatrením na podklade vydaného uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.02.2021, sp. zn. 6CoCsp/35/2020. Sporným nie je ani obsah tohto uznesenia a ani rozsah zriadenia zabezpečovacieho záložného práva na majetok žalovaného. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 22.02.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 01.03.2021, začal reštrukturalizačné konanie dlžníka Arca Capital Slovakia, a.s., IČO: 35 868 856. Nesporným je aj to, že až po začatí reštrukturalizačného konania s účinkami od 02.03.2021

boli sporné záložné práva zapísané do príslušných registrov (kataster nehnuteľností, obchodný register, Národný centrálny depozitár cenných papierov - bližšie pozri prihlášku veriteľa), čím došlo aj k ich vzniku. Žalobca si dotknutú pohľadávku spolu so zabezpečovacím právom a jeho poradím uplatnil prihláškou v reštrukturalizačnom konaní dňa 27.04.2021, pričom ako právny dôvod vzniku zabezpečovacieho práva žalobca v prihláške pohľadávky uviedol zriadenie záložných práv a zápis záložných práv do príslušných registrov. Obsah oznámenia popretia správcom žalovaného sporný nebol. Z uvedeného vyplýva, že istina spolu s uplatneným príslušenstvom žalobcu čo do právneho dôvodu vzniku, jej výšky, vymáhateľnosti a poradia, sporné neboli a v tomto rozsahu sa pohľadávka považuje za zistenú. Nesporným je skončenie reštrukturalizácie s účinkami ku dňu 16.06.2022, keďže uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.06.2022, sp. zn. 4R 1/2021, došlo k potvrdeniu reštrukturalizačného plánu.

10. Súd primárne skúmal, či žaloba na určenie popretého zabezpečovacieho práva pohľadávky a jeho poradia bola podaná na súde včas. V tomto prípade účinky povolenej reštrukturalizácie dlžníka nastali ku dňu 13.04.2021, pričom žalobca predmetnú pohľadávku prihlásil dňa 27.04.2021. Správca dlžníka poprel pohľadávky prihlásené prihláškami dňa 12.06.2021, teda do 30 dní od uplynutia lehoty na prihlasovanie pohľadávok. Žalobca podal na súde žalobu dňa 14.07.2021, a tak je možné konštatovať, že bola dodržaná zákonom stanovená lehota na podanie žaloby.

11. Súd ďalej konštatoval, že napriek tomu, že aktívna vecná legitímácia popretá v dôsledku zmluvy o prevode cenných papierov nebola, súd sa aktívnou, ako aj pasívnou vecnou legitímáciou zaoberal ex offo.

12. Sporným zostalo zabezpečovacie právo pohľadávky a poradie zabezpečovacieho práva v celom rozsahu týkajúce sa predmetnej pohľadávky žalobcu.

13. Žalovaný namietal, že záložné práva zriadené zabezpečovacím opatrením a prihlásené žalobcom ako zabezpečenie pohľadávky do reštrukturalizácie, vznikli až po začatí reštrukturalizačného konania, a preto sa na záložné práva v reštrukturalizácii neprihliada.

14. Sporným bol aj medzi stranami charakter a povaha záložných práv zriadených zabezpečovacím opatrením. Žalovaný v tomto smere tvrdil, že tieto záložné práva majú charakter procesného zabezpečovacieho prostriedku nariadeného na účely civilného sporového konania, a preto nepredstavujú zabezpečovacie práva podľa § 8 ZKR, zatiaľ čo žalobca argumentoval, že predmetné záložné práva majú hmotnoprávny charakter.

15. Súd poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 28.04.2022, sp. zn. II. ÚS 235/2022, kde súd skonštatoval, že otázka, či záložné právo zriadené zabezpečovacím opatrením je procesnoprávnym alebo hmotnoprávnym inštitútom, bola riešená aj v právnej teórii, pričom existovali dva rôzne právne názory na predmetnú otázku. Ústavný súd SR k otázke účinkov záložného práva zriadeného zabezpečovacím opatrením v konkurznom konaní v citovanom rozhodnutí zaujal právny názor v zmysle bodu 15. odôvodnenia rozhodnutia ústavného súdu, podľa ktorého namietaný právny záver okresného súdu vychádza z výkladu noriem obsiahnutých vo viacerých zákonoch a zdôrazňuje to, že dodatočné zabezpečenie pohľadávky po jej vzniku by mohlo byť zvýhodňujúcim právnym úkonom, čo by viedlo k obchádzaniu účelu ZKR, ktorého § 8 v súvislosti s prijatím CSP nebol novelizovaný. Tento argument nemožno považovať za excesný, keďže ide o kombináciu systematickej a historickej metódy výkladu právnej normy. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva zrejma nadväznosť súdom zriadeného záložného práva na základnému konaniu nadväzujúce exekučné konanie bez toho, aby zákon výslovne stanovoval osobitné postavenie tohto práva v procesoch podľa ZKR. Ústavný súd SR v citovanom rozhodnutí však nezostal len pri konštatovaní o ústavne súladných záveroch okresného súdu, ale s ohľadom na absenciu zákonodarcom a všeobecným súdnictvom vyriešenú nastolenú otázku, ako aj formulované dva rozporné závery právnickej literatúry, sa ústavný súd vyjadril aj k účelu a obsahu zabezpečovacím opatrením zriadeného záložného práva, z ktorého právneho posúdenia súd pri riešení rovnakej právnej otázky vychádzal.

16. Súd pre doplnenie predmetného záveru ústavného súdu, s ktorým sa stotožnil, dodal, že výklad ustanovenia § 120 ods. 1, 2 ZKR nemôže siahať tak ďaleko, aby sa dostal do rozporu so zmyslom vykladaného normatívneho textu. Mal za to, že z povahy zabezpečovacieho práva zriadeného zabezpečovacím opatrením vyplýva, že individuálny nútený výkon rozhodnutia, ktorý je cieľom vydaného

zabezpečovacieho opatrenia, je v priamom rozpore zmyslu a účelu ZKR, kedy je povinný súd prihliadať na všetkých prihlásených a zistených veriteľov a ich kolektívne uspokojenie pohľadávok. V tomto smere súd upozorňuje na tvrdenie žalobcu, že nemožnosť viesť exekúciu na majetok žalovaného bez ďalšieho neznamena odpadnutie dôvodov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré slúži prípadnému uspokojeniu peňažných nárokov žalobcu, ktoré boli v reštrukturalizačnom konaní žalovaného zistené a nesporné, nie je podporným argumentom na existenciu záložného práva zriadeného zabezpečovacím opatrením podľa ZKR. Skutočnosť, že pohľadávka žalobcu bola podľa tohto zákona zistená, jednak nenaplnia kumulatívne splnenie podmienok podľa § 343 CSP (obava z exekúcie a vedenie súdneho konania) a jednak neupravuje a neodkazuje na postavenie tohto zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 8 ZKR.

17. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca síce tvrdil, že na režim práv a povinností veriteľov sa primerane použije § 151a nasl. OZ, avšak v tomto smere žiadnym spôsobom nevysvetlil s ohľadom na povahu zabezpečovacieho opatrenia, ktoré je viazané na prebiehajúce súdne konanie (v predmetnej veci ex lege zastavené), prípadne na nasledujúcu exekúciu vymožiteľnej pohľadávky a obavu z exekúcie, splnenie predpokladov pre vznik hmotnoprávneho záložného práva, a to práve podľa príslušných ustanovení CSP.

18. Žalobca poukázal na závery Najvyššieho súdu SR v uznesení zo dňa 29.09.2022, sp. zn. 6Cdo/49/2022, v zmysle ktorých najvyšší súd vyslovil, že nepovažoval konanie o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za konanie o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, a ktoré by sa preto zverejnením uznesenia súdu o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku zastavilo zo zákona. Z uvedeného žalobca vyvodzoval, že potvrdenie reštrukturalizačného plánu žalovaného bez ďalšieho neznamena zánik dôvodnosti jeho nariadenia, teda existencie obavy z ohrozenia exekúcie pohľadávky žalobcu podľa § 161 ods. 3 písm. c) ZKR. Súd zdôraznil, že predmetná premisa žalobcu je nesprávna, pretože dovolací súd len v súvislosti s konaním vo veci samej, v ktorom došlo k ex lege zastaveniu zo zákona, uviedol, že konanie o zabezpečovacom opatrení, ktoré bolo vedené samostatne, nie je zastavené ex lege zo zákona. Predmetná poznámka bola zo strany dovolacieho súdu doplnená z dôvodu, že dovolací súd zastavil dovolacie konanie na základe späťvzatia dovolania žalovaným a nie preto, že v dôsledku účinkov potvrdeného reštrukturalizačného konania došlo k zastaveniu konania o zabezpečovacom opatrení, ako je to v prípade súdneho konania, ktorého predmetom prieskumu sú pohľadávky, ktoré boli prihlásené do reštrukturalizácie, a ktoré sú zabezpečené zabezpečovacím opatrením v inom, vylúčenom konaní.

19. S ohľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

20. Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Namietal, že súd mu odňal právo konať pred súdom a právo na súdnu ochranu. Ďalej namietal nespornosť existencie zabezpečovacieho práva žalobcu, ktorá bola konštatovaná aj súdom prvej inštancie. Ďalej zdôraznil hmotnoprávny charakter záložného práva zriadeného zabezpečovacím opatrením. Uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR ako smerodajné pre ďalšie posudzovanie súdom prvej inštancie určenej nespornej skutočnosti v konaní, je potrebné poukázať najmä na záver predmetného rozhodnutia ústavného súdu, z ktorého je zrejmé, že ústavným súdom prezentovaný predbežný názor k povahe zabezpečovacieho opatrenia, nie je možné považovať za smerodajný, keďže sám pripúšťa dva rôzne názory v právnej vede na predmetnú otázku. Ďalej zdôraznil, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalobcu a vo vzťahu k tejto neposkytol relevantné odpovede odôvodňujúce arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, odňatie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Uviedol, že zabezpečovacie opatrenie formou zriadenia záložného práva nie je možné stotožniť s exekučným záložným právom. Ďalej zdôraznil, že žalobcovia, v prospech ktorých boli zriadené zabezpečovacie opatrenia, a ktorí sa úspešne domohli svojho nároku, disponujú exekučným titulom (zistenou pohľadávkou v reštrukturalizačnom konaní dlžníka, ktorá v prípade neúčinnosti plánu môže byť uspokojená v exekučnom konaní na podklade výpisu zo zoznamu pohľadávok § 161 ods. 3 písm. c/ ZKR), majú postavenie záložného veriteľa, ktoré ich oprávňuje k výkonu záložného práva.

21. Žalobca ďalej zdôraznil, že výkon záložného práva sa môže realizovať v súlade s § 151j ods. 1 OZ predajom zálohu podľa zákona o dobrovoľných dražbách, čím sa reálne prejavuje uhradzovacia funkcia sudcovského záložného práva, ktoré tak má atribúty riadneho obdobného záložného práva

a nedisponuje len zabezpečovacou a donucovacou funkciou záložného práva. Poukázal aj na to, že trvanie zabezpečovacieho opatrenia nie je obligatórne spojené s konaním vo veci samej, ako to je v prípade exekučného záložného práva. Vzhľadom k vyššie uvedenému žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

22. Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu žalobcu a zdôraznil, že žalobca v odvolaní namieta správnosť uznesenia Okresného súdu Bratislava I, ktorým Okresný súd Bratislava I zamietol návrh, a proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Žalovaný mal za to, že žalobca nie je oprávnený napádať odvolaním procesný postup Okresného súdu Bratislava I týkajúci sa zamietnutia návrhu. Mal za to, že táto argumentácia žalobcu je nesprávna a zjavne účelová, keďže návrh mal všetky náležitosti podania podľa § 127 CSP a z návrhu jednoznačne vyplýva, čoho sa návrh týka a čo ním žalobca sledoval.

23. Žalovaný mal za to, že návrh v zmysle podmienok ust. § 127 CSP spĺňa všetky náležitosti a z tohto dôvodu nemožno na daný prípad aplikovať ust. § 128 CSP, tzn., že Okresný súd Bratislava I nebol povinný vyzvať žalobcu na doplnenie alebo opravu návrhu, keďže návrh obsahoval všetky náležitosti a z návrhu jednoznačne vyplývalo, čoho sa týka a čo ním žalobca sledoval. Ďalej uviedol, že procesnoprávnu zodpovednosť za zamietnutie návrhu nesie žalobca, keďže tento podal návrh bez toho, aby boli splnené všetky procesné podmienky, ktoré vyžaduje ust. § 80 CSP. Vzhľadom na vyššie uvedené mal žalovaný za to, že návrh neobsahoval vady podania a z návrhu bolo zrejmé, čo ním žalobca sleduje, preto Okresný súd Bratislava I nebol povinný postupom podľa § 128 ods. 1 CSP žalobcu vyzvať na doplnenie alebo opravu návrhu.

24. K tvrdeniam žalobcu ohľadom nespornosti existencie zabezpečovacieho práva žalobcu konštatovanej Okresným súdom Bratislava I, žalovaný uviedol, že predmet incidenčného konania je odlišný od predmetu súdneho konania, v ktorom bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie uznesením č. k. 6CoCsp/35/2020-918. Rozhodujúcim je preto posúdenie otázky, či záložné práva zriadené na základe zabezpečovacieho opatrenia majú charakter zabezpečovacieho práva podľa § 8 ZKR. Mal za to, že rozsudok a argumentácia Okresného súdu Bratislava I v jeho odôvodnení je zrozumiteľná a jednoznačná, pričom neobsahuje žiadne zmätočnosti. V plnej miere sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a s jeho dôvodmi a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

25. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 31.03.2023 zobral žalobu v celom rozsahu späť skôr, než došlo k rozhodnutiu o jeho odvolaní proti napadnutému rozsudku. Zároveň uviedol, že si neuplatňuje náhradu trov konania.

26. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 05.04.2023 súhlasil so späťvzatím žaloby a žiadal, aby súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

27. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

28. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

29. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd pripustil späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

30. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP, a to tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).